

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 57 0 Ps 122226 18 Rev
Banjaluka, 14.06.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Darka Osmića kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Jadranke Stanišić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca A d.o.o. P., protiv tuženog S. d.o.o. P., zastupan po punomoćniku S. R., advokatu iz P., radi isplate duga, odlučujući o reviziji tuženog protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 122226 17 Pž od 22.08.2017. godine, na sjednici održanoj dana 14.06.2018. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom zbog propuštanja Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj: 57 0 Ps 122226 17 Ps od 27.04.2017. godine obavezan je tuženi S. d.o.o. P. da tužiocu A. d.o.o. P. isplati na ime duga iznos od 54.397,72 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 29.03.2014. godine pa do konačne isplate, kao i da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.500,00 KM.

Drugostepenom presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 122226 17 Pž od 22.08.2017. godine, žalba tuženog je odbijena i potvrđena presuda zbog propuštanja Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj: 57 0 Ps 122226 17 Ps od 27.04.2017. godine.

Odbijen je zahtjev tuženog za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 1.535,00 KM.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tuženi, iz razloga povrede odredaba parničnog postupka, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužilac predlaže da se revizija odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužioca da mu tuženi isplati na ime duga iznos od 54.397,72 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 29.03.2014. godine pa do konačne isplate.

U konkretnom slučaju tužilac je 29.03.2017. godine podnio tužbu, koju je prema dostavnici u spisu tuženi s priložima primio 07.04.2017. godine, pri čemu je u dopisu suda od 05.04.2017. godine tuženom dato upozorenje u pogledu obaveznog dostavljanja odgovora na tužbu u roku od 15 dana, te o posljedicama nedostavljanje odgovora na tužbu i donošenju presude zbog propuštanja.

Nakon što odgovor na tužbu nije dostavljen, prvostepeni sud je nalazeći da su ispunjeni uslovi iz odredbe člana 182. stav 1. ZPP i da je tužbeni zahtjev osnovan, 27.04.2017. godine donio presudu zbog propuštanja kojom je usvojio tužbeni zahtjev.

Drugostepeni sud je žalbu tuženog odbio i prvostepenu presudu potvrdio temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).

Obrazložio je da je materijalnopravna pretpostavka za donošenje presude zbog propuštanja da tužbeni zahtjev nije očigledno neosnovan, što podrazumjeva manji stepen uvjerenja u istinitost predloženih dokaza.

Iako su dokazi koji su priloženi uz tužbu jednostrani akti tužioca koji nisu ovjereni potpisom i pečatom tuženog, zaključuje da to ne čini tužbeni zahtjev očigledno neosnovanim i ne sprječava sud da donese presudu zbog propuštanja. Pored toga, nalazi da u konkretnom slučaju činjenice na kojima se zasniva tužbeni zahtjev nisu u očiglednoj protivrječnosti sa predloženim dokazima.

Pobijana odluka je pravilna.

Da bi sud mogao donijeti presudu zbog propuštanja kojom se usvaja tužbeni zahtjev, potrebno je da se kumulativno ispune uslovi predviđeni odredbom člana 182. stav 1. ZPP: da je tužilac predložio donošenje presude zbog propuštanja, da je sud obavijestio tuženog o posljedicama propuštanja dostavljanja pismenog odgovora na tužbu u zakonskom roku, da je tužba tuženom uredno dostavljena, da tužbeni zahtjev nije očigledno neosnovan.

Na osnovu navoda tužbe i priloženih dokaza sud daje pravnu ocjenu da li je tužbeni zahtjev očigledno neosnovan, a to će biti ako je tužbeni zahtjev očigledno protivan činjenicama navedenim u tužbi i ako su činjenice na kojima se zasniva tužbeni zahtjev u očiglednoj protivrječnosti sa dokazima koje je sam tužilac predložio ili sa činjenicama koje su opštepoznate (član 182. stav 2. ZPP).

Ako ocijeni da je tužbeni zahtjev očigledno neosnovan, sud će donijeti presudu kojom se tužbeni zahtjev odbija (stav 3. člana 182. ZPP).

Dakle, materijalnopravna pretpostavka za donošenje presude zbog propuštanja je da tužbeni zahtjev nije očigledno neosnovan, što podrazumjeva manji stepen uvjerenja u istinitost predloženih dokaza. Donošenje presude zbog propuštanja temelji se na presumpciji priznavanja činjeničnih navoda tužbe od strane tuženog, koji je uz dostavu tužbe sa dokazima upozoren o roku i sadržaju obaveznog davanja odgovora na tužbu, te o posljedicama nedostavljanja odgovora na tužbu u određenom roku, a koji nije iskoristio svoju procesnu mogućnost sprečavanja donošenja presude zbog propuštanja.

Pravilan je zaključak drugostepenog suda da, iako su dokazi koji su priloženi uz tužbu jednostrani akti tužioca koji nisu ovjereni potpisom i pečatom tuženog, to ne čini tužbeni zahtjev

očigledno neosnovanim i ne sprječava sud da donese presudu zbog propuštanja. U konkretnom slučaju činjenice na kojima se zasniva tužbeni zahtjev nisu u očiglednoj protivrječnosti sa predloženim dokazima, niti je tužbeni zahtjev očigledno protivan činjenicama navedenim u tužbi. Konačno, tuženi je dobio opomenu pred tužbu 09.02.2017. godine u kojoj ga tužilac obavještava da mu je za isporučenu robu po otpremnicama (navedeni brojevi) slao poziv za plaćanje ili povrat robe, te da mu tuženi po poslovnim knjigama duguje 54.397,20 KM na dan 30.01.2017. godine (upravo iznos koji tužilac zahtjeva u tužbi), koji traži da plati u roku od 8 dana ili da mu vrati robu, a da će u protivnom podnijeti tužbu.

Iz navedenih razloga, odlučeno kao u izreci na osnovu odredbi člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Darko Osmić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić